

W numerze między innymi :

☐ Relacja z XXXI posiedzenia Senatu s.3	☐ O nowo mianowanych profesorach s.7 i 8
☐ Wywiad z dyrektorem BG PWr H. Szarskim s.4	☐ O sukcesie Rektora i studentów s. 9
☐ Wspomnienie o Rudolfie Haimannie s.5	☐ Co słyszać na Wydziałach s. 9-11

Przyzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 72

16 - 31 maja 1996

Juvenalia '96

W dniach 12-19 maja po raz szósty już odbywały się Juvenalia. Po latach ograniczeń politycznych studenci starają się nawiązać do starej tradycji żakinał wzbogacając je o atrakcje typu festiwalowego i sportowego. Od chwili reaktywowania wrocławskich Juvenaliów patronat nad tym świętem obejmuje prezydent Miasta Wrocławia Bogdan Zdrojewski, który każdorazowo przekazuje studentom klucze do bram miasta.

Program imprez był bardzo bogaty: w rejonie pl. Grunwaldzkiego miała odbywać się Grunwaldiada z koncertami wielu zespołów młodzieżowych. Zaplanowano Kabaret z pokazami mody przygotowanymi m.in. przez studentów PWSSP, Imprezę stateczną, czyli rejs statkiem po Odrze, serię imprez sportowych na osiedlu przy ul. Wittiga, Rector's Cup oraz oczywiście pochód studentów z Rektorami przez miasto (z pl. Grunwaldzkiego na Wyspę Słodową).

Zaplecze organizacyjne było bardzo liczne: 12 instytucji zajmowało się przygotowaniem atrakcji, 10 zaś ich finansowaniem. Niestety skala imprez nie dorównała zapowiedziom. Być może przyczyniły się do tego spory kompetencyjne i rozproszenie (czasowe i przestrzenne) poszczególnych wydarzeń. A może już duch w narodzie nie ten. Trudno bowiem uznać za imprezę studencką koncert zawodowych zespołów młodzieżowych. Nieliczni tylko wykazali wystarczająco dużo fantazji, by przebrać się w stroje, jakie zawsze z tej okazji wykonywano z gogli, prześcieradeł, starych szczotek itp. bezcennych akcesoriów. Pewne nadzieje budził happening pod wdzięczną nazwą „Pełny industrial”, ale skończyło się na cięciu większej ilości beczek metalowych. Trzeba jednak przyznać, że na zdjęciach wyszło to ładnie.

Zachodzimy w głowę, czy ludzie mieli kiedyś o tyle więcej fantazji, czy też z perspektywy czasu tak nam się tylko wydaje? Może zachowujemy się jak ten staruszek, który w czasach wczesnego Gomułki oglądał zachodnie pisma i z zachwytem wzdychał: „Ach, Boże! Jakież oni tam mają domy, jakie samochody! I jakie kobiety ich kochają!” W związku z tym byłibyśmy wdzięczni, gdyby nasi Czytelnicy udostępnił nam zdjęcia z dawnych juvenaliów. Może uda nam się sprawdzić, jak to naprawdę było.

Zramolały Redaktor

ZDJĘCIA: SŁAWOMIR SZREK/SPAF

Z S E N A T U

XXXI POSIEDZENIE SENATU

(23.05.1996)

Senat uczcił pamięć zmarłego **doc. Rudolfa Haimanna**. (Wspomnienie o Nim zamieszczamy na str 5).

• Rozpatrzono pozytywnie wnioski osobowe:

– o mianowanie **prof. dr inż. Jana Beslera** (Inżynieria Środowiska) na stanowisko profesora zwyczajnego,

– o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego PWr: **dra hab. inż. Jana Drzymały** (Wydz. Górniczy), **dra hab. inż. Zdzisława Nawrockiego** (Wydz. Elektryczny), **dra hab. inż. Wiesława Rybaka** i **dra hab. inż. Kazimierza Wójca** (Wydz. Mechaniczno – Energetyczny),

– o ponowne mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego PWr: **dra hab. inż. arch. Andrzeja Grudzińskiego**, **dra hab. inż. arch. Ernesta Niemczyka** (Wydz. Architektury) i **dra hab. Ludwika Komorowskiego** (Wydz. PPT).

• Prorektor ds. Nauczania przedstawił projekt limitów przyjęć do studia. Sumaryczna liczba studentów I roku ma wynieść 6225, z czego 1245 w filiiach. Zestawienie wyodrębienia nabór do filii ze względu na inną kalkulację kosztów. **Prof. J. Świątek** wyraził obawę, że proponowane (dla filii) grupy 30-osobowe szybko okażą się nieopłacalne. Senat zaaprobował projekt, jednakże poszerzający w/w grupy do 60-osobowych.

• Prorektor ds. Nauczania zaproponował również projekt dokumentu określającego kompetencje Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej, którą powołuje ją JM Rektor. Stano-

wi organ nadzorczy i odwoławczy wobec Wydziałowych Komisji Rekrutacyjnych. Senat przyjął projekt z 1 szczegółową poprawką zgłoszoną przez **prof. J. Świątkę**.

• Prorektor ds. Nauczania przedstawił wniosek przygotowany w porozumieniu z AZS PWr, a dotyczący przyznania 2 stypendiów specjalnych studentom naszej Uczelni, którzy w drodze na zawody ulegli poważnemu wypadkowi. Po roku leczenia wymagają oni stałej pomocy i opieki. Senat zatwierdził wniosek.

• Korzystając z odwołania ZNP od proponowanego regulaminu przyznawania nagród uznaniowych („wielkość nagrody zespołowej do kwoty x” czy tylko „wkwoce x”) Kierownictwo Uczelni zaproponowało 3 zmiany, z których najważniejsza dotyczy możliwości uzyskania przez pracownika nagrody z tytułu przejścia na emeryturę z rocznym wyprzedzeniem. W ten sposób można – jak wyjaśniła pani **Kwestor C. Palczak** – uwzględnić nagrodę przy naliczaniu podstawy emerytury. Senat zatwierdził proponowane zmiany.

• Zatwierdzono wniosek o zatwierdzenie umowy o współpracy między Uniwersytetem im. M. Miecznikowa w Odessie a Politechniką Wrocławską.

• Politechnika jest właścicielem 4 budynków mieszkalnych (258 mieszkań i 2 lokale usługowe). Zmiany prawa lokalowego spowodowały zniesienie pojęcia mieszkania zakładowego. Status lokatorów jest taki jak w mieszkaniach komunalnych. Uczelnia ponosi wysokie koszty utrzymania budynków. Ponieważ wielu obecnych mieszkańców wyraża chęć nabycia swoich lokali, Senat rozważał decyzję o sprzedaży mieszkań.

Wniosek o sprzedaży poparła **dr M. Michalewska** (ZNP) oraz **mgr J. Borowiec** (PPWr), który zapowiedział, że Przedstawicielstwo Pracownicze zamierza przeznaczyć 7 mld zł na pożyczki dla osób chcących wykupić mieszkania zakładowe. Wobec głosów, że nie należy sprzedawać majątku PWr za wszelką cenę i bez odwołania się do jego wartości rynkowej, **JM Rektor** stwierdził, że pozbycie się tych mieszkań oznacza dla nas wszystkich zmniejszenie wydatków z puli „na działalność bytową”. Mimo tej nazwy są to środki wydzielane z dotacji na dydaktykę. Senat wyraził zgodę na sprzedaż mieszkań.

• W części drugiej posiedzenia przedstawiono sprawozdanie Kierownictwa Uczelni z działalności za rok 1995. Obszerne materiały na piśmie przekazane zostały przez Kwesturę i Sekcję Współpracy z Zagranicą Działu Nauczania. **JM Rektor**, **Prorektorzy** i **Dyrektor Administracyjny** omówili dorobek minionego roku załączając związane materiały. Senat przyjął sprawozdanie.

• **Prof. P. Kafarski** zgłosił interpelację dotyczącą sposobu i regulaminów działania Zespołów ds. Mieszkań.

• **JM Rektor** poinformował o o piśmie z Politechniki Poznańskiej popierającym uchwałę Senatu PWr w sprawie praktyk zawodowych dla studentów oraz zaproponował, by w związku z planowaną przez niego wizytą w Liberu 20 czerwca następne posiedzenie Senatu odbyło się w nietypowym terminie. Będzie ono miało dwie części, ponieważ wezmą w nim udział osoby wybrane na nową kadencję.

Zatem posiedzenie Senatu będzie wyjątkowo w środę 19 czerwca o godz. 9.15.

(mk)

Szkoła Francuska zaprasza!

Z przyjemnością informujemy, że rozpoczyna się rekrutacja na Francuskie Podyplomowe Studium Zarządzania Systemami Przemysłowymi - Ecole Française de Génie des Systemes Industriels działające na Politechnice Wrocławskiej. Studium to nadaje dyplom zatwierdzany przez Konferencję Wielkich Szkół Francuskich. Od roku ak. 1994/95 Studium zostało objęte programem TEMPUS JEP-07051-94 przyznany przez Komisję Wspólnot Europejskich w Brukseli. Studium jest prowadzone w języku Francuskim przez profesorów i specjalistów z przemysłu francuskiego, belgijskiego i hiszpańskiego. Kształci kadry mające zarządzać systemami przemysłowymi zgodne ze standardami zachodnioeuropejskimi.

W ubiegłym roku zorganizowano studium o tym samym profilu prowadzone w języku

polski. Rozpoczęto też pilotażowy projekt partnerstwa między przedsiębiorstwami z regionów Rhône-Alpes i Dolnego Śląska.

Wszystkie te inicjatywy służą stworzeniu silnego środowiska specjalistów zdolnych skutecznie współpracować z Unią Europejską, a tym samym rozwojowi naszego regionu.

Uczestnicy zajęć zdobędą wiedzę teoretyczną z pogranicza ekonomii, technologii i zarządzania w przedsiębiorstwie. Będą też mogli wykorzystać i uzupełnić w czasie „misji przemysłowej”, która polega na rozwiązaniu rzeczywistego problemu w przedsiębiorstwie wybranym przez studenta. Osiągną płynność w posługiwaniu się językiem francuskim (I rok to 300 godz. zajęć).

Program studium oparty jest na programie Mastere w Ecole Centrale Paris. Obejmuje m.in. marketing przemysłowy, systemy logi-

styczne, systemy socjotechniczne, księgowość, kontrolę kosztów, badania operacyjne, zarządzanie produkcją, innowację technologiczną i zarządzanie technologią. Studia trwają 2 semestry i są poprzedzone 7-miesięcznym kursem języka francuskiego.

Kandydatami mogą być absolwenci studiów magisterskich z kierunków technicznych, ekonomicznych i ścisłych oraz studenci roku dyplomowego. Koszt kształcenia dzięki dofinansowaniu ze strony francuskiej wynosi 1000 zł za I rok i 1500 zł za II rok (w tym koszty miesięcznego pobytu we Francji i Belgii).

Szczegółowe informacje oraz formularze zgłoszeń można uzyskać w Szkole Francuskiej PWr przy placu Grunwaldzkim 7, bud. D-5, pok. 20; tel 20-22-48; fax: 22-92-92.

Termin zgłoszeń do 15 czerwca 1996!

R O Z M A I T O Ś C I

ZWRACAMY KSIĄŻKI

Zarządzenie Wewnętrzne nr 7/96 określa zasady rozliczania pracowników, studentów, doktorantów i stażystów z zobowiązań wobec bibliotek PWr. Następuje to w oparciu o „Kartę obiegową zwolnienia” (dla pracowników) lub „Kartę zobowiązań (dla studentów, doktorantów, stażystów). Na kartach należy uzyskać pieczętki tych bibliotek, z których dana osoba korzystała w czasie pobytu na Politechnice Wrocławskiej.

Wprowadzone przepisy zwiększają szansę Biblioteki na odzyskanie przez nią wypożyczonych książek. Zadaniem jednostki organizacyjnej uczelni jest przekazanie rozliczanej osobie odpowiedniej karty, jak również sprawdzenie i egzekwowanie rozliczeń wobec bibliotek. Dział Spraw Pracowniczych ma obowiązek przekazywania Bibliotece Głównej kopii pism sprawdzających rozwiązanie stosunku pracy. Dział Spraw Pracowniczych, dziekanaty, Sekcja Kształcenia Kadry Naukowej, Biuro Obsługi Studentów Zagranicznych i Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców, które rozliczają użytkowników bibliotek na podstawie „kart”, mają obowiązek udzielania bibliotekom Uczelni na ich prośbę aktualnych danych osobowych tych użytkowników, którzy zalegają ze zwrotem książek. Dziekanaty mają przekazywać raz w roku przekazywać Bibliotece wykazy studentów, którzy odeszli z Uczelni. Jednostki organizacyjne są zobowiązane do egzekwowania od pracowników wyjeżdżających za granicę na rok lub dłużej poświadczenia rozliczenia z Biblioteką Główną i biblioteką jednostki.

MNIEJ TELEKSÓW

W związku ze zmniejszającym się zapotrzebowaniem na połączenia teleksowe ograniczono ilość politechnicznych teleksów. Przeszły działacze numery 71-22-54 i 71-25-59. W dalszym ciągu czynne są natomiast telefaksy o numerach 22-36-64 i 22-34-26. Przyjmowanie zleceń odbywa się w Rozdzielni Korespondencji i Stacji Telefaksowej w Gmachu Głównym, pok. 135 a.

Przypominamy, że nieaktualne numery znajdują się w nagłówkach wielu druków wysyłanych przez jednostki i na pieczętkach. Warto je skorygować przed wysłaniem!

ZAKAZ PALENIA

Politechnika Wrocławska realizując przepisy *Ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych* (Dz. U. 10/96 poz. 55) wprowadziła następujące regulacje

1. Zabrania się palenia wyrobów tytoniowych w obiektach Politechniki Wrocławskiej, poza wyraźnie wyodrębnionymi i stosownie oznakowanymi miejscami. Dotyczy to także

pomieszczeń wspólnych i ogólnie dostępnych dla mieszkańców w domach studenckich (pokoje nauki, sale telewizyjne, łazienki, korytarze itp.), hotelach asystenta i pracowniczych oraz domach wczasowych i ośrodkach kolonijnych.

2. Zabrania się całkowitego palenia tytoniu w Przychodni Lekarskiej Pwr.

3. Kierownicy jednostek organizacyjnych wyznaczają i oznaczają stosownymi znakami i napisami wyraźnie wyodrębnione miejsca w użytkowanych i administrowanych przez siebie obiektach, w których palenie tytoniu będzie dozwolone. Niewyznaczenie takiego miejsca oznacza, że w całym obiekcie obowiązuje zakaz palenia.

4. W przypadku obiektów będących pod bezpośrednim zarządem administracji centralnej stosowne miejsca do palenia tytoniu wyznacza Dyrektor Administracyjny Uczelni. Dotyczy to następujących obiektów: bud. A-1, B-3, C-9, D-5, H-2, kompleks budynków G, kompleks budynków M.

5. W Dziale Administracyjno-Gospodarczym są do pobrania tabliczki i napisy dla oznakowania miejsc wyodrębnionych na palarnie.

6. Zabrania się na terenie Uczelni sprzedaży, reklamowania i promocji wyrobów tytoniowych, rekwizytów tytoniowych i produktów imitujących wyroby lub rekwizyty tytoniowe, a także symboli związanych z używaniem tytoniu.

7. Zobowiązuje się kierowników jednostek organizacyjnych do zapoznania się z pełnym tekstem stawy i zarządzenia 14/96 oraz do umożliwienia zapoznania się z nimi wszystkim pracownikom i studentom Uczelni, poprzez wywieszenie na tablicach ogłoszeń.

8. Kierownicy jednostek organizacyjnych zobligowani są do zapewnienia przestrzegania przepisów Ustawy i Zarządzenia na terenie kierowanych przez siebie jednostek.

9. Zarządzenie obowiązuje od 1 maja 1996 r.

PAMIĘTAJMY O NAGRODACH

JM Rektor poinformował pismem okólnym nr 14/96 o trybie i terminach wnioskowania o nagrody Rektora, dziekana i dyrektora (kierownika) jednostki organizacyjnej PWr. oraz wysokości stawek nagród

Przypomina w nim, że obowiązujące terminy składania wniosków określone są w § 9 *Regulaminu podziału i przyznawania nagród uznaniowych w Politechnice Wrocławskiej* (ZW 10/92 zał. 1) są następujące:

- o nagrodę Rektora – **do 30 czerwca**,
- o nagrodę dziekana – **do 15 września**,
- o nagrodę dyrektora (kierownika) w terminie ustalonym przez przyznającego nagrodę.

Wnioski o nagrodę Rektora składa się w Sekretariacie Uczelni (pok. 129, bud. A-1).

Forma wnioskowania o nagrodę Rektora jest dowolna, z tym, że wnioski powinny zawierać krótkie uzasadnienie i podpis imien-

ny wnioskodawcy (bez jakichkolwiek załączników), oraz proponowany stopień nagrody, a w przypadku nagrody zespołowej – procentowy udział nagrodzonych.

3. Dziekani, dyrektorzy i kierownicy jednostek organizacyjnych Uczelni ustalają swoje własne formy wnioskowania o ich nagrody.

4. Na podstawie § 3 *Regulaminu podziału i przyznawania nagród uznaniowych w Politechnice Wrocławskiej* (zał. 1 do ZW 10/92 wraz ze zmianami wprowadzonymi ZW 13/95 i ZW 4/96) ustala się kwoty nagród określone współczynnikiem „n”, będącym krotnością maksymalnego wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego w grupie pracowników naukowych:

nagroda Rektora:

- I stopnia:
 - indywidualna – 3660 zł,
 - zespołowa – do 7320 zł,

• II stopnia:

- indywidualna – 1830 zł,
- zespołowa – do 5490 zł,

• dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi za osiągnięcia zawodowe: od 450 zł do 1830 zł,

nagroda Senatu: 3660 zł,

nagroda Dziekana:

- indywidualna – 1830 zł,
- zespołowa – do 5490 zł,

nagroda dyrektora (kierownika) jednostki organizacyjnej dla nauczycieli akademickich:

- indywidualna – 910 zł,
- zespołowa – do 3660 zł,

nagroda dyrektora (kierownika) jednostki organizacyjnej dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi:

- od 180 zł do 910 zł,

okolicznościowa nagroda Rektora:

- do 3660 zł.

Ponadto przypomniano, że Nagroda Ministra przyznawana na wniosek Uczelni wynosi:

- indywidualna – 7320 zł,
- zespołowa – do 14640 zł.

Nagrody wypłacane ze wszystkich rodzajów funduszy podlegają niestety opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

INFORMATOR NAUKI POLSKIEJ

W związku z licznymi zapytaniami o nową edycję Informatora Nauki Polskiej, uprzejmie informujemy, że kolejna, XXVI edycja tej publikacji, wzbogacona o tom V, poświęcony uczonym polskim za granicą, ukaże się w maju br. Nowy INP wydany będzie w dwóch wersjach: w twardej i miękkiej oprawie.

Cena kompletu informatora wmiękkiej oprawie (5 tomów, ok. 3 tys. stron) wynosi 95 zł. Komplet w oprawie twardej – 150 zł. Zainteresowanym nabyciem tej publikacji prosimy o przesłanie zamówień na adres:

Ośrodek Przetwarzania Informacji
00-950 Warszawa, skr. poczt. 355
tel. 25-08-09

Redakcja Informatora Nauki Polskiej

Rozmowa z dyrektorem Biblioteki Głównej Politechniki Wrocławskiej Henrykiem Szarskim

Dzięki unikalnym kwalifikacjom naszej kadry...

- Otrzymał Pan z okazji Dnia Bibliotekarza nagrodę Prezydenta Miasta Wrocławia. Czy może nam Pan zdradzić, jak do tego doszło?

- Nagroda ta jest przyznawana z inicjatywy Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich. W tym roku po raz drugi. Jest mi bardzo miło, że w obu przypadkach uhonorowano reprezentantów naszej uczelni: w zeszłym roku panią Krystynę Syposz - Borowską, a tym razem mnie. Uważam to za poważny wyraz uznania wobec Politechniki. We Wrocławiu jest duża liczba bibliotek naukowych - mamy wielu konkurentów.

- Co Pana zdaniem sprawia, że nasza Biblioteka jest tak wysoko oceniana?

- Myślę, że wynika to z roli, jaką pełniemy nie tylko wobec środowiska naukowego, ale i całej lokalnej społeczności. Ze względu na bogactwo tematyczne naszych zbiorów korzystają z nich studenci i pracownicy prawie wszystkich wrocławskich uczelni. Znaczącą grupę czytelników stanowią też uczniowie. Zainteresowanie budzą dostępne u nas bazy danych. Wykazujemy też dużą aktywność w środowisku bibliotek naukowych Wrocławia i całego kraju.

- Czy w środowisku dostrzegany jest wysoki poziom komputeryzacji naszej biblioteki?

- No tak, komputery są modne, budzą szacunek. Z czasem jednak sam mrugający ekran powszednieje. Zaczyna nabierać znaczenia, gdy stanie się narzędziem umożliwiającym bibliotekarzowi i użytkownikowi dostęp do informacji. W Bibliotece PWr można dzięki komputerowi dowiedzieć się wiele o zbiorach i zamówić interesujące publikacje. Najcenniejsze jest świetne dopasowanie systemu do naszych potrzeb. Jest tak, ponieważ tworzyliśmy go sami, przez 20 lat. Bez fanfar, ale skutecznie stworzono rozwiązania, które nie tylko nie ustępują najnowszym rozwiązaniom amerykańskim instalowanym obecnie w niektórych bibliotekach, ale dały nam ogromny handicap czasowy. Wprowadzenie skomputeryzowanego systemu bibliotecznego wymaga katalogowej bazy danych. To praca żmudna i długotrwała. Mija dużo czasu, zużywa się dużo pieniędzy, zanim użytkownik dostrzeże realne efekty wprowadzonych zmian. My to już mamy za sobą. Ponadto w procesie wdrażania systemu komputerowego wykształciliśmy kadry o wysokim poziomie zarówno pod względem klasycznych kwalifikacji bibliotekarskich, jak informatycznych. Dzięki unikalnym kwalifikacjom naszej kadry prowadzimy szkolenia, kursy, praktyki dla bibliotekarzy z całego kraju. To buduje image.

- Nie wspominał Pan o wykorzystaniu Internetu. Niektórzy widzą w nim narzędzie, które zastąpi biblioteki.

- To błędne wyobrażenie. Internet jest zbiornicą wszystkiego, czyli nie umożliwia selekcjonowania informacji. Jeżeli w Internecie pojawiają się jakieś naprawdę wartościowe rzeczy, bezpłatny dostęp do nich trwa krótko. Prawa rynku sprawiają, że to, co poszukiwane, kosztuje. Toteż żaden amerykański uniwersytet nie zamknął w dobie informatyzacji swojej biblioteki. Natomiast warto korzystać z udostępnianych przez nas w sieci baz danych. (Są jeszcze pewne ograniczenia licencyjne limitujące rozpowszechnianie, ale chcemy rozwiązać ten problem w najbliższym roku.) Systemy informatyczne mogą być też do pewnego stopnia lekarstwem na przestrzenne rozproszenie zbiorów. Jako przykład podam, że mamy prawie 40 bibliotek, z tego np. aż 6 bibliotek o profilu chemicznym. Można sobie wyobrazić kłopoty użytkownika ze znalezieniem interesującej go publikacji lub informacji. Ale gdy skorzysta z naszego skomputeryzowanego systemu katalogowego, dowie się, jakie zasoby i gdzie są dostępne.

- Czy widzi Pan możliwości reorganizacji tej skomplikowanej struktury?

- Zdajemy sobie sprawę, że rozproszona biblioteka jest niekorzystna nie tylko dla użytkownika, ale i dla uczelni. Gdyby skomasować biblioteki instytutowe, można by uzyskać oszczędności finansowe, lokalowe i kadrowe. Problem jednak w tym, że obecny model ma historyczne uzasadnienie w strukturze instytutowej uczelni i trudno od tego odejść. Racjonalniejsze byłoby przyjęcie systemu wydziałowego, ale jak dotąd udało się to tylko na dwóch wydziałach: Górniczym i Elektrycznym. Bibliotekarze chętnie podejmują się reorganizacji, ale inicjatywa przekształceń musi wyjść z wydziałów. Gdyby kroki takie były narzucane odgórnie, skończyłyby się na działaniach pozornych i zmianie szyldu. A przecież nie o to chodzi.

Oczywiście bardzo chcielibyśmy, żeby doszło do budowy gmachu biblioteki. Po dwóch konkursach na projekt architektoniczny zrodziły się oczekiwania, że wreszcie po 50 latach uczelnia, jej studenci i pracownicy otrzymają bibliotekę z prawdziwego zdarzenia. Wiemy, że nawet w najbardziej optymistycznej wersji wydarzeń nie nastąpi to natychmiast. Natomiast z dużą ciekawością wypatrujemy dalszych decyzji w tej sprawie.

- Trudna sytuacja ekonomiczna, która od paru lat gnębi wszystkie uczelnie, odbija się z pewnością i na bibliotekach.

- Stajemy przed koniecznością ograniczania wydatków. Maleje liczba czasopism, kupujemy mniej książek naukowych i podręczników dla studentów. Biblioteka nie jest oczywiście w stanie określić, jak dalece należy się posunąć w tych oszczędnościach, ale to zawsze bolesna decyzja. Także trudne są problemy personalne. W ostatnich 6 latach liczba pracowników zmalała o 25%. Nie przyjmujemy nowych pracowników. Jednocześnie podejmujemy działania wychodzące na przeciw potrzebom klientów: wydłużyliśmy czas pracy bibliotek wydziałowych, Biblioteka Główna jest czynna również w soboty. Większość agentów wykorzystywanych przez użytkowników Biblioteki pracuje na dwie zmiany. Ponadto dzięki usprawnieniu organizacji pracy i komputeryzacji zdołaliśmy opanować coroczny kataklizm, jakim były zapisy nowych studentów. Jesteśmy w stanie bez tworzenia się kolejek zapisać i zrealizować zamówienia 3-4 tysięcy osób.

- A co jest najważniejsze w Pańskiej pracy?

- Najważniejszy jest oczywiście użytkownik. Zawsze podkreślam, że biblioteka z jej zbiorami książek, czasopism, baz danych, komputerami i usługami informacyjnymi jest po to, by służyć studentom i pracownikom Uczelni, a także wszystkim zainteresowanym użytkownikom środowiska wrocławskiego i z całego kraju. Wiem, że w podobny sposób myślą i działają wszyscy bibliotekarze z naszej Uczelni, a przyznane przez Prezydenta Miasta Wrocławia nagrody upewniają nas, że kierujemy się właściwymi założeniami.

- Dziękuję Panu Dyrektorowi za wypowiedź.

Rozmawiała Maria Kisza

PREZYDENT
WROCLAWIA

Pan
Henryk Szarski

Z prawdziwą satysfakcją gratuluję Panu dotychczasowych osiągnięć w pracy zawodowej.

Składając wyrazy uznania i podziękowania za osobiste zaangażowanie i aktywny udział w popularyzacji czytelnictwa w naszym mieście, życzę sukcesów w realizacji dalszych zamierzeń oraz pomyślności w życiu osobistym.

Miło mi również poinformować o przyznanej nagrodzie pieniężnej.

Z wyrazami szacunku
/—/ Bogdan Zdrojewski

Wrocław, dnia 8 maja 1996 roku

Wspomnienie

Doc.dr Rudolf Haimann

Doc. dr Rudolf Haimann urodził się 24.03.1921r. w Michałkowicach, powiat Katowice. W roku

1937 uzyskał małą maturę i rozpoczął naukę w Liceum Mechanicznym w Śląskich Technicznych Zakładach Naukowych w Katowicach. Wojna spowodowała, że Liceum to ukończył w 1945 roku. W latach 1945 - 1950 studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej. Studia ukończył w roku 1950 uzyskując tytuł magistra inżyniera mechanika. Od roku 1948 pracował w Katedrze Technologii Metali Politechniki Wrocławskiej, pierwotnie jako zastępca asystenta, następnie jako asystent (1949), adiunkt (1954). W roku 1962 uzyskał tytuł doktora nauk technicznych.

W roku 1968 został mianowany docentem w Instytucie Metaloznawstwa i Mechaniki Technicznej i Kierownikiem Zakładu Metaloznawstwa w tym Instytucie. Specjalizował się w metaloznawstwie.

Pełnił liczne funkcje na Wydziale i w Uczelni. W latach 1956 - 1958 prodziekan Wydziału Mechanizacji Rolnictwa, 1982 - 1984 Prorektor ds. Współpracy z Zagranicą Politechniki Wrocławskiej, w latach 1968 - 1974 zastępca dyrektora Instytutu ds. Współpracy z Przemysłem, od 1975 - 1981 i od 1984 - 1987 zastępca dyrektora Instytutu ds. Dydaktyki, w latach 1987 - 1990 dyrektor Instytutu Metaloznawstwa i Mechaniki Technicznej.

Autor i współautor kilkudziesięciu publikacji naukowych, autor podręcznika akademickiego, dwóch wydań skryptu. Promotor 12 doktoratów. Przeszedł na emeryturę w roku 1991. Zmarł 8 maja 1996.

(Z księgi Jubileuszowej)

Przez ponad 50 lat Jego osoba zrosła się tak z Wydziałem Mechanicznym i uprawianym na nim metaloznawstwem tak, że Jej brak jest więc niewyobrażalny nie tylko dla każdego pracownika wydziału, ale także każdego studenta i absolwenta. Dla tych ostatnich zdanie egzaminu z metaloznawstwa u Docenta stanowiło pokonanie najpoważniejszej przeszkody w drodze do dyplomu.

Wysokie wymogi i surowość z sympatią wspomniane są przez absolwentów dowolnego rocznika, przyznających, że zawdzięczają im wiele w życiu zawodowym.

Na pierwszym miejscu w hierarchii wartości Doc. Haimanna stała dydaktyka. Mawiał, że na Uczelni jej wszystko winno być poświęcone. Konsekwentnie też od wczesnej młodości (rozpoczął pracę w Katedrze Technologii Metali jeszcze w czasach studenckich wraz z grupą tych kolegów, dla których od początku był nieformalnym wodzem) poświęcił jej wszystkie siły.

Stopnie i kariera akademicka należały w jego oczach do targowiska próżności, w którym nie chciał uczestniczyć.

Z jego wiedzy i porad korzystało kilka pokoleń młodzieży startujących do karier naukowych, zarówno On jak i kierowane przez Niego laboratorium było gotowe do pomocy każdemu, kto chciał rzetelnie pracować.

Niezwykły upór i konsekwencja będąca podstawą sukcesów dydaktycznych kazały Mu też spełniać rolę reżysera własnego życia, szczególnie Jego końcowej drogi. Chciał pozostać w oczach każdego z nas takim jakim był w pełni sił i radości życia, mimo sceptycznego dystansu do swoich i wszystkich ludzkich czynów. Cierpiał sam w gronie swych najbliższych.

Ostatnie pożegnanie, którym też nie chciał trudzić nikogo i które odbyło się wbrew Jego woli stało się manifestacją sympatii szerokiego grona pracowników Uczelni.

Zegnaj Przyjacielu, któremu sympatii i wdzięczności nie mogliśmy przekazać za Jego życia.

Wacław Kasprzak

41 Międzynarodowe Targi Książki w Warszawie

5–20 maja 1996

Pałac Kultury i Nauki był, jak co roku w maju, miejscem spotkań wydawców z całego świata. Targi warszawskie należą bowiem do największych, po frankfurckich i londyńskich, targów w Europie, a w środkowowschodniej Europie, mimo rosnącej konkurencji targów w Pradze, nadal odgrywają wiodącą rolę. W tym roku goszczono 760 wydawców na 430 stoiskach, co może chociaż trochę określa rangę tej imprezy. Organizatorami była Ars Polona i Polska Izba Książki, a patronat nad imprezą objęli Minister Kultury i Sztuki Zdzisław Podkański oraz Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy Marcin Świąćicki.

Podczas targów książki wydawca – oprócz uczestnictwa w wielu oficjalnych imprezach branżowych i czytelniczych – miał także możliwość bezpośredniego kontaktu z odbiorcą; wymieniano uwagi, spostrzeżenia, formułowane oczekiwania. Rozmowy z innymi wydawcami, wymiana doświadczeń, spotkania z autorami, zawieranie kontraktów z księgarzami i hurtownikami – wszystko to powoduje, że atmosfera panująca na takiej imprezie jest niepowtarzalna i przyciągająca wszystkich, dla których książka i obcowanie z nią jest w dalszym ciągu, mimo kryzysu czytelniczego w Polsce, niezbędną częścią działalności życiowej.

Na 41 MTK prezentowało swoje pozycje 16 wydawców uczelnianych. Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej była jedynym wydawcą z uczelni technicznej (pozostałe wydawnictwa reprezentowały największe uniwersytety). Na targi przygotowaliśmy trzy pozycje: monumentalne dzieło prof. E. Małachowicza „Wilno – dzieje, architektura, cmentarze”, książkę dra W. Wawrzyniaka „Sacrum w architekturze” i popularnonaukową, ciekawie ilustrowaną książeczkę pt. „Czego nie uczą w szkole, czyli o nauce inaczej”, która jest tłumaczeniem z języka angielskiego. Wszystkie dni dla pracowników Oficyny były bardzo pracowite. Przedstawiliśmy około 80 tytułów, które jak zwykle cieszyły się ogromnym zainteresowaniem.

Nasi stali odbiorcy (biblioteki, księgarnie techniczne i naukowe) ponownie złożyli zamówienia na wydane publikacje i nowości. Nawiązaliśmy kontakty z nowymi księgarniami w Szczecinie, Poznaniu, Rzeszowie i Łodzi. Rozpoczynamy współpracę z kolejnymi hurtownikami książki technicznej w Krakowie, Gdańsku i dwoma w Katowicach (jedna hurtownia obsługuje południową stronę województwa i ościennę, a druga północną aż do Częstochowy, Kielc).

Naszym nowym kontrahentem jest Salon Wydawców Dobrej Książki w Warszawie oraz cztery księgarnie za granicą: w Londynie, Wiedniu, Berlinie i Wilnie. Marketing i reklama naszych książek, często nie doceniane w wydawnictwach publikujących wiele interesujących pozycji, przyniosły wymierne efekty w postaci uzyskania zamówień na ok. 30 000 zł (300 mln starych zł). Książki wydawane przez Oficynę są sprzedawane w coraz większych ilościach w ośrodkach akademickich całego kraju. Jak zwykle pytało o podręczniki i skrypty dotyczące praktycznie wszystkich dziedzin nauk technicznych. Istnieje bowiem luka na rynku wydawnictw naukowo-technicznych i ciągle za mało jest książek z takich dziedzin jak: budownictwo, inżynieria środowiska, mechanika, elektronika itd.

Uczestniczenie Oficyny Wydawniczej Politechniki Wrocławskiej w 41 MTK dowiodło, że nasze książki są potrzebne i poszukiwane. Udział w międzynarodowych targach stwarza nowe możliwości zbytu książek, wydawanych przez naszą Oficynę i przynosi wymierne efekty.

Maria Łyko

Internet

- luksus, czy obowiązek?

Wojciech Myszka

I stało się! Internet zagościł na dobre w Polsce. Najpierw, nieśmiało (i nie zawsze witany z otwartymi ramionami – tak, tak, to prawda!) zawitał na uczelnie. Później pojawił się w firmach. Dziś puka do naszych mieszkań.

Wielkiej wartości krajowa infrastruktura techniczna powstała dzięki ogromnemu wysiłkowi najsłabszego segmentu, reformującej się po 1989 roku gospodarki – nauki. Tak! Większość krajowych inwestycji została sfinansowana z budżetu Komitetu Badań Naukowych. Co paradoksalne, większość (jeżeli nie wszystkie) połączeń między-miastowych zrealizowano w oparciu o łącza Telekomunikacji Polskiej SA – monopolisty (z mocy ustawy i tradycji) bardzo wiele inwestującego, ale ciągle plasującego się na jednym z końcowych miejsc w Europie (pod względem liczby telefonów na głowę).

I nagle, praktycznie z dnia na dzień, w takich warunkach, w Polsce wybuchnął Internet. Włączymy radio: słyszymy Internet, włączymy telewizor: widzimy Internet, otworzymy gazetę: czytamy Internet.

W ciągu kilku zaledwie lat, nieomal z dnia na dzień, z narzędzia wymiany idei naukowych i komunikacji pomiędzy naukowcami Internet stał się przedmiotem powszechnego użytku.

Nic też dziwnego, że na porządku dziennym stanął problem finansowania dalszej rozbudowy sieci i utrzymania kosztownej infrastruktury. Tym bardziej, że lawinowo narastający ruch w sieci nie tylko zagroził, ale już praktycznie uniemożliwił (czy może raczej ogromnie utrudnił) wymianę informacji ze światem. Istniejące i ciągle opłacane z budżetu nauki łącza międzynarodowe są dziś praktycznie non stop nasycone ruchem, który niewiele ma wspólnego z Nauką (tą przez wielkie "N").

Pod koniec ubiegłego roku NASK (Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – główny zarządca, co nie znaczy właściciel, infrastruktury sieciowej w Polsce) widząc rozwój sytuacji i nie mając pewności dopływu środków podjął nieco desperacką decyzję: opracował nowy cennik za świadczone przez siebie usługi – opłacany miał być każdy przesyłany i odbierany bajt informacji. Decyzja taka została podjęta w naiwnej wierze że zmusi się wszystkich użytkowników do samoograniczenia i spowoduje zmniejszenie generowanego ruchu i odciążenie łączy.

Takie rozumowanie nie spotkało się ze zrozumieniem najaktyw-

niejszych użytkowników, a zwłaszcza administratorów sieci. To właśnie oni byli głównymi dostawcami atrakcyjnych informacji (bardzo często ruch „wychodzący” z Polski dominował nad „przychodzącym”). Problem ustalania opłat za korzystanie z sieci stał się też głównym wyzwaniem dla powstałego kilka miesięcy wcześniej stowarzyszenia Polska Społeczność Internetu.

Dzięki szerokiej akcji informacyjnej i bardzo wielu protestom płynącym tak z kraju jak i z zagranicy KBN wymusił merytoryczną dyskusję nad cennikiem, która doprowadziła do pewnych jego modyfikacji.

Nie chcąc wnikać w szczegóły różnych wariantów cennika (zainteresowanych odsyłam do obszernej literatury dostępnej pod adresem: <http://www.cto.uc.edu.pl/cennik.nask>) można postawić nieco przewrotne pytanie: Czym zakończyło się całe zamieszanie?

Odpowiedź nie jest prosta. W skrócie można ją przedstawić tak:

- Tak jak w przypadku każdej usługi (światło, telefon, poczta) i tu wpływy z opłat muszą pokryć wydatki związane z bieżącym utrzymaniem infrastruktury i znaczną część kosztów inwestycji (zakładając że Państwo będzie chciało w pewnym zakresie inwestycje dofinansować).

- Znaczna część kosztów utrzymania sieci związana jest z opłatami na rzecz Telekomunikacji Polskiej SA. Demonopolizacja i wprowadzenie konkurencji będzie prowadziło do ich zmniejszenia.

Zdamy sobie sprawę, że sieć musi kosztować.

Z drugiej strony odpowiedzieć musimy na pytania:

- Czym jest sieć komputerowa i możliwość dostępu do Internetu dla pracowników, studentów, inżynierów i zwykłych ludzi?

- Czy jest to luksus?

- Czy jest to obowiązek?

- Czy będziemy mogli funkcjonować bez tego, czy możemy zacząć z rozwojem jeszcze trochę, czy może raczej już jesteśmy spóźnieni i nie dajemy rady opóźnień nadgonić?

I wreszcie otwarcie musimy sobie powiedzieć: Jak ma wyglądać Politechnika Wrocławska? Czy standardem cywilizacyjnym są:

- sprawnie działająca i zapewniająca dostęp do Internetu sieć komputerowa wykorzystywana w zarządzaniu Szkołą, w dydaktyce, w badaniach?

- biblioteki gdzie dostępne są wszystkie niezbędne i aktualne czasopisma i książki?

- laboratoria wyposażone we współczesne przyrządy badawcze?
- czyste toalety?

Dla mnie wszystkie te pytania są retoryczne. A w jakimś stopniu od nas wszystkich zależy, na co zechcemy wydać środki, którymi dysponuje Uczelnia. I czy znajdują się tam fundusze na korzystanie i rozwój sieci komputerowej.

W.M.

Tradycja

została wznowiona

Przed laty na Wydziale Górniczym były organizowane Rajdy Górnicze. Później zwyczaj ten zamarł. W maju 1994 roku prof. W. Ciężkowski zorganizował Wiosenny Rajd Górniczy chcąc w ten sposób wznowić starą tradycję wydziałową. Studenci podchwycili pomysł i w październiku tego samego roku zorganizowali Rajd Jesienny.

W tym roku w dniach 11–12 maja odbył się Wiosenny Rajd Górniczy 1996 w Góry Bialskie i Masyw Śnieżnika. W rajdzie oprócz studentów wzięli udział pracownicy Wydziału. Pierwszego dnia, po całodniowej wędrówce po Górach Bialskich, Dziekan Wydziału Górniczego zaprosił wszystkich uczestników na ognisko do Nowej Morawy. Przez dwa dni rajdu, mimo złych prognoz, pogoda dopisywała. Nie było słonecznie ani upalnie, ale nie padało. Cały wycieczka została udokumentowana zdjęciami. Fotoreportaż można oglądać w gablocie na Wydziale. Już w czasie powrotu, w pociągu stu-

denci umawiali się na kolejny rajd. Wszyscy deklarowali chęć dalszych wyjazdów.

Katarzyna Soja

Nowi profesorowie

Politechnika Wrocławska zyskała nowych profesorów tytularnych. 2 kwietnia odebrali z rąk prezydenta RP nominację profesorską pani prof. Leokadia Kucharska (I-2) i pan prof. Edward Palczak (I-16). W tych dniach wręczono nominacje panu prof. Tadeuszowi Galancowi (I-23), panu prof. Krzysztofowi Tchońowi (I-6), panu prof. Władysławowi Tomczakowi (Kat. Klimatyzacji i Ciepłownictwa) i panu prof. Jerzemu Zwoździakowi (I-15). Prezentowaliśmy już sylwetki prof. Palczaka i prof. Zwoździaka. Obecnie przedstawiamy prof. Tchoń i prof. Tomczaka.

PROF. DR HAB. INŻ. KRZYSZTOF TCHOŃ z Instytutu Cybernetyki Technicznej PWr urodził się w Tarnowie 10 maja 1951 r. Odbił studia na Wydz. Elektroniki PWr w latach 1968-1973 i studia doktoranckie w Instytucie Cybernetyki Technicznej PWr w latach 1972-1975. W 1976 uzyskał stopień doktora nauk technicznych na podstawie rozprawy „Zdarzenie jako pojęcie pierwotne teorii systemów”, której promotorem był prof. J. Jaroń. Od tego czasu jest pracownikiem Instytutu Cybernetyki Technicznej. W latach 1982-83 przebywał na stypendium British Council w Control Theory Centre na Warwick University. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1986 r. na Wydziale Elektroniki PWr na podstawie dysertacji „On Stable and Typical Properties of Control Systems”. W latach 1987-91 był docentem w ICT PWr, w tym samym czasie pełnił funkcję zastępcy dyrektora instytutu. Od 1987 r. jest kierownikiem Zakładu Podstaw Cybernetyki i Robotyki. Od 1991 r. jest na stanowisku profesora nzw. w Instytucie Cybernetyki Technicznej.

Od 1990 r. jest członkiem Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, a od 1992 r. członkiem IEEE.

Od 1994 r. jest członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki PAN, członkiem sekcji Automatyki i Robotyki KBN oraz AMS.

Odbył także naukowe w Ecole des Mines de Paris (1992) i na Twente University (1993).

Organizował Krajowe Konferencje Robotyki.

Postępowanie w sprawie tytułu profesora dla Krzysztofa Tchoń odbyło się przed Radą Wydziału Elektroniki i Informatyki Stosowanej PW.

Prof. Tchoń zajmuje się w swojej działalności naukowej teorią systemów, geometryczną teorią sterowania i robotyką.

Oto, co prof. Tchoń mówi o swojej pracy:

„Wydaje mi się, że zostałem obdarowany nieproporcjonalnie do moich zasług. Mam żonę, która podziela moje przekonanie, że praca naukowa jest źródłem przyjemności, niekoniecznie dostatku. Uczyłem się warsztatu naukowego i naukowego smaku od Prof. J. Jaronia. Nabrałem przeświadczenia, że świat jest matematyczny. Mogłem współpracować ze znakomitymi uczonymi: prof. P.E. Crouchem z Warwick University, Prof. B. Jakubczykiem z Instytutu Matematycznego PAN, Prof. J. Levinem z ENSMP i Prof. H. Nijmeijerem z Twente University. Doświadczenie pracy z najlepszymi pozwala widzieć własne osiągnięcia we właściwych proporcjach. Dziedzictwem, jakie przekazał mi przechodząc na emeryturę prof. J. Jaroń był znakomity zespół tworzący obecnie Zakład Podstaw Cybernetyki i Robotyki. Myślę, że trudno o lepszy. Wierzę, że kontakt z wiedzą naukową jest przeżyciem estetycznym, a kształcenie na uczelni akademickiej odkrywa urok wiedzy.”

DR HAB. INŻ. WŁADYSŁAW TOMCZAK, profesor w Katedrze Klimatyzacji i Ciepłownictwa Politechniki Wrocławskiej, urodził się 12 kwietnia 1939 roku w Pleszewie. W roku 1956 ukończył Liceum Ogólnokształcące. Studia wyższe odbył w latach 1956-1961 na Wydziale Inżynierii Sanitarnej Politechniki Wrocławskiej i uzyskał tytuł magistra inżyniera.

Stopień naukowy doktora nauk technicznych nadała mu w 1967 roku Rada Wydziału Inżynierii Sanitarnej na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „O falach temperatury i falach strumienia ciepłego w jednorodnym walcu izotropowym”.

W roku 1971 przebywał na ośmiomiesięcznym stażu naukowym w

Instytucie Tieplo- i Massopierenosa Akademii Nauk BSSR w Mińsku.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nadała mu Rada Wydziału Inżynierii Sanitarnej w czerwcu 1974 roku na podstawie pracy habilitacyjnej pt.: „Analiza sprzężonych procesów nieustalonego przepływu ciepła i substancji w ciałach porowatych”.

Pracę naukowo – dydaktyczną rozpoczął w 1961 roku na stanowisku asystenta, awansując kolejno na stanowisko starszego asystenta w roku 1964, na stanowisko adiunkta w 1967, docenta w 1973 i profesora w 1991 r.

W latach 1975 do 1981 oraz 1987 do 1991 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych ds. badań naukowych i współpracy z przemysłem. Kierował osiemnastoosobowym Zakładem.

W latach 1981-1985 wykładał w Ecole Nationale Polytechnique w Algierze w stopniu maitre de conferences.

Po powrocie w roku 1986 powołano go na zastępcę dyrektora ds. dydaktyki i rozwoju kadry naukowej w tymże Instytucie.

Żonaty, dwoje dzieci: studenci uczelni francuskich.

Prof. Władysław Tomczak posiada w dorobku 180 udokumentowanych prac naukowych, z czego 101 zostało opublikowanych.

Zainteresowania naukowe prof. Władysława Tomczaka dotyczą – w największym skrócie – zagadnień wymiany ciepła i masy, wzbogaconych o problemy ekologiczne i ekonomiczne z aplikacjami w klimatyzacji i ciepłownictwie.

Początkowo pracował nad rozprzestrzenianiem się fal temperatury w izotropowych ośrodkach jedno- i wielowarstwowych. Następnie tematyka ta została wzbogacona o zagadnienia nieustalonego przepływu ciepła i substancji w ciałach porowatych i zastosowaniu teorii dystrybucji do analizy tych procesów. Jednocześnie, wraz z współpracownikiem opracował teorię komór zraszania stosowanych w klimatyzacji.

Po habilitacji jego domeną stała się półempiryczna teoria burzliwości i jej zastosowania dla określania pól temperatury i prędkości powietrza w pomieszczeniach klimatyzowanych. Uzyskane wyniki posłużyły także do opracowania teorii komory mieszania w strumieniach. Ponadto zajmował się zagadnieniem wymiany ciepła w konwekcji swobodnej z udziałem wibracji.

Teoria, praktyka i zastosowanie „rur ciepłych” (heat pipe, caloduc, ciepłowa truba) były jego pasją przez wiele lat. Prace te wykonywane częściowo przy współpracy z Instytutem Tieplo- i Massopierenosa w Mińsku dotyczyły zarówno zagadnień podstawowych (wrzenie cieczy w strukturach kapilarnych), stosowanych (rury ciepłe z gazem niekondensującym jako urządzenia regulacyjne), oraz utylizacyjnych (zastosowanie rur ciepłych jako urządzeń do odzysku ciepła odpadowego). Tymże zagadnieniom poświęcona była wieloletnia współpraca grupy kierowanej przez prof. W. Tomczaka z Politechniką w Kijowie.

Ostatnio jego zainteresowania obejmują trzy problemy, które realizuje wraz ze swymi współpracownikami:

- wykorzystanie energii promieniowania słonecznego i związane z tym problemy ekonomiczne i ekologiczne;
- zastosowanie teorii zbiorów rozmytych, teorii sieci neuronowych i algorytmów genetycznych dla zagadnień inżynierii środowiska (współpraca z l'Universite du Quebec, Kanada);
- zastosowanie rur ciepłych do intensywnego chłodzenia układów wysokonapięciowych (analiza zjawisk wrzenia cieczy i skraplania zjonizowanych par tych cieczy w bardzo silnym polu elektrycznym).

Prof. Władysław Tomczak jest promotorem 13 ukończonych przewodów doktorskich. Aktualnie kieruje dwoma otwartymi przewodami a jeden jest w przygotowaniu. Spośród 13 zakończonych prac doktorskich jedna została wyróżniona nagrodą Ministra a pięć nagrodą Rektora. Dwaj wypromowani przez niego doktorzy pracują na stanowiskach profesorów. Z zakresie opiniowania działalności na-

**POLSKA AKADEMIA NAUK ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU
POLITECHNIKA WROCŁAWSKA
KOMISJA BUDOWNICTWA I MECHANIKI PAN ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU
WYDZIAŁ BUDOWNICTWA LĄDOWEGO I WODNEGO POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ
WYDZIAŁ MECHANICZNY POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ**

PRZY UDZIALE:

**KOMITETU METALURGII PAN
KOMITETU BUDOWY MASZYN PAN
KOMISJI BUDOWNICTWA PAN ODDZIAŁ KRAKÓW
KOMITETU NAUKI PZITB
MINISTERSTWA GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I BUDOWNICTWA
POLSKIEGO ZWIĄZKU INŻYNIERÓW MECHANIKÓW**

PRZY POPARCIU:

COUNCIL FOR TALL BUILDINGS AND URBAN HABITAT

organizują:

Międzynarodową Konferencję Naukową

**WYZWANIA DLA INŻYNIERII LĄDOWEJ I WODNEJ ORAZ MECHANICZNEJ
W 2000 ROKU I PÓŹNIEJ**

Konferencja odbędzie się w dniach 2–5 czerwca 1997 roku we Wrocławiu.

Organizowana konferencja stworzy warunki do spotkania się pracowników naukowych, inżynierów, menadżerów i pracowników administracji publicznej z całego świata celem dokonania oceny osiągnięć na przełomie drugiego i trzeciego tysiąclecia oraz przedstawienia analizy zagrożeń wymagających interwencji oraz wytyczenia kierunków i perspektyw rozwoju na progu nowego millennium.

Konferencja przebiegać będzie w dwóch równoczesnych grupach:

- inżynierii lądowej i wodnej oraz
- inżynierii mechanicznej.

W obydwu wymienionych grupach przewiduje się przedstawienie referatów problemowych zamówionych przez organizatorów we współpracy z Komitetami Naukowymi. Niezależnie przewiduje się zgłaszanie tematycznych referatów indywidualnych. Referaty zakwalifikowane zostaną wydrukowane w materiałach konferencyjnych.

Przewiduje się następujący program tematyczny konferencji:

- materiały konstrukcyjne;
- projektowanie i synteza;
- wytwarzanie i montaż;
- ustroje konstrukcyjne;
- konstrukcje specjalne;
- maszyny i urządzenia;
- bezpieczeństwo i niezawodność konstrukcji;
- mechanika ciała stałego i ośrodków dyskretnych;
- utrzymanie, diagnostyka i rekonstrukcja budowli;
- metody eksperymentalne;
- instrumentalizacja i monitoring;
- zachowanie się konstrukcji w warunkach specjalnych.

Konferencji będzie towarzyszyła wystawa, na której firmy polskie i zagraniczne będą miały możliwość przedstawienia swoich osiągnięć w zakresie inżynierii lądowej i wodnej oraz mechanicznej. Oficjalnym językiem konferencji będzie angielski.

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego:

prof.zw.dr hab.inż. Jerzy Gronostajski – Politechnika Wrocławska

KOMITETY NAUKOWE:

Inżynieria lądowa i wodna:

Przewodniczący – prof.zw.dr hab.inż.czl.rzecz. PAN Roman Ciesielski, dr h.c. – Politechnika Krakowska

Zastępca przewodniczącego – prof.zw.dr hab.inż. Jan Kmita, dr h.c. – Politechnika Wrocławska

Inżynieria mechaniczna:

Przewodniczący – prof.zw.dr hab.inż.czl.rzecz. PAN Bohdan Ciszewski – WAT Warszawa

Zastępca przewodniczącego – prof.zw.dr hab.inż. Henryk Hawrylak – Politechnika Wrocławska

Adres konferencji:

Instytut Budownictwa Politechniki Wrocławskiej bud. C-7
Wybrzeże Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław
tel. (0-71)/ 320 37 21, 320 37 42
fax (0-71)/ 22 14 65

Nowi profesorowie

cd ze str. 7

ukowej prof. W. Tomczak był recenzentem 25 prac doktorskich, 1 pracy habilitacyjnej i 1 recenzji dotyczącej nominacji na stanowisko docenta.

Był ponadto organizatorem działającym na rzecz kształcenia kadr: kierował seminariami naukowymi, był z-cą dyrektora Instytutu ds. dydaktyki i kształcenia kadr naukowych, jest wieloletnim członkiem Rady Programowej Studiów doktoranckich w Politechnice Wrocławskiej.

Prowadził wszelkie rodzaje zajęć dydaktycznych, w kraju i za granicą. Zwraca uwagę bardzo szeroki wachlarz prowadzonych wykładów: termodynamika, wymiana ciepła, chłodziwo, modelowanie

systemów, maszynoznawstwo, odzysk ciepła, klimatyzacja. Prowadził 38 prac dyplomowych. Był opiekunem praktyk i organizatorem życia naukowego w Instytucie i Katedrze, członkiem kilku Rad Wydziałów i Komitetu PAN.

Odznaczenia, wyróżnienia, nagrody:

- złoty krzyż zasługi,
- srebrny krzyż zasługi,
- złota odznaka Politechniki Wrocławskiej,
- zasłużony dla Śląskiego Okręgu Wojskowego,
- 2 nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- 12 nagród Rektora Politechniki Wrocławskiej,
- nagroda z przemysłu (Zjednoczenie KLIMAWENT)

Ogólnopolskie Dni Kariery '96

Ogólnopolskie Dni Kariery '96 – 12 miast, ciekawe firmy (nie tylko polskie) i co najważniejsze – tysiące studentów i absolwentów odwiedzających ich stanowiska i zasympujących przedstawicieli firm najróżniejszymi pytaniami. Pytaniami nie tylko o konkretną

pracę, lecz także bardzo często o działalność firmy, wielkość, możliwość odbycia praktyki i tym podobne.

Wrocław był jednym z tych 12 miast – tutaj Dni Kariery miały miejsce w Gmachu Głównym na Politechnice Wrocławskiej w dniach 13-14 maja. Warto zauważyć, że to właśnie wrocławskie spotkanie było drugim pod względem wielkości (wyprzedziła nas tylko Warszawa) – udział wzięło 27 firm oraz kilka tysięcy studentów.

Na szkoleniach prowadzonych m.in. przez firmy Ernst & Young, GFMP, Master (Ośrodek Szkolenia i Doradztwa Personalnego) było od kilkudziesięciu do ponad stu (!) osób.

Tematem tych szkoleń były m.in. pierwsza wizyta w firmie, c.v., interview, Assessment Centre, sztuka prezentacji itd. Przyznać trzeba, że zainteresowanie studentów było naprawdę bardzo duże.

Kolejną atrakcją DK '96 był katalog. Wydano go w nakładzie 2500 egzemplarzy, z których prawie wszystkie zostały rozdane osobom odwiedzającym stoiska. W katalogu tym były nie tylko oferty pracy, lecz także informacje o działalności danej firmy. Na stronach katalogu znalazło się ponad 40 przedsiębiorstw (niektóre nie miały swoich stoisk).

Oprócz tego dostępne były formularze Danych Absolwentów i Studentów. One także bardzo szybko się rozchodziły. W tej chwili zebraliśmy już ponad 100 wypełnionych egzemplarzy i ciągle donoszone są kolejne. Te ankiety zostaną dołączone do wcześniej już prowadzonej bazy danych.

No cóż, można powiedzieć, że czwarta wrocławska edycja Ogólnopolskich Dni Kariery '96 była udana. Studenci byli zadowoleni i tłumnie odwiedzali stoiska. Przedstawiciele firm mieli wielu chętnych do podjęcia pracy. Ogólnie cała impreza przebiegała sprawnie i bez większych zakłóceń. Miejmy nadzieję, że przyszłoroczne spotkanie na Ogólnopolskich Dniach Kariery będzie równie udane i przyciągnie jeszcze więcej firm, studentów oraz absolwentów i odbije się jeszcze większym echem w Polsce.

Barbara Matkowska

Profesor Andrzej Wiszniewski wśród wyróżnionych nagrodą Wrocławian

Rada Miejska Wrocławia na posiedzeniu w dn. 17 maja postanowiła przyznać jedną z trzech „Nagród Wrocławia” JM Rektorowi Politechniki Wrocławskiej profesorowi Andrzejowi Wiszniewskiemu. Wyrażono w ten sposób uznanie dla jego wkładu w rozwój nauki polskiej, działalności na rzecz integracji wrocławskiego środowiska naukowego oraz długoletniej i skutecznej promocji Wrocławia za granicą.

Nagrody otrzymali również Stanisław Mięksisz, przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia, za znaczący dorobek naukowy i pracę poświęconą organizacji i rozwojowi samorządu terytorialnego, a także Zespół Rozgłośni Polskiego Radia, w uznaniu jego integracyjnej i kulturotwórczej roli.

Ponadto Rada Miejska przyznała J.Em. Henrykowi Kardynałowi Gulbinowiczowi tytuł honorowego obywatela Wrocławia – „Civitate Wratislaviensi Donatus”.

„Nagroda Wrocławia” ma swój wyraz pieniężny. Na nagrody Rada przeznaczyła w tym roku 20 tysięcy złotych (mamy nadzieję, że nowych). Zostaną one wręczone podczas uroczystej sesji Rady Miejskiej Wrocławia 24 czerwca.

NA WYDZIAŁACH

WYDZ. MECHANICZNO-ENERGETYCZNY

Posiedzenie RW z 22 marca 1996 r.

• Prof. J. Stańda, przewodniczący Wydziałowej Komisji ds. Awansowania przedstawił sprawę konkursów na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Pwr.:

– Komisja po zapoznaniu się z recenzjami dorobku dr.hab.inż. K. Wójśa dokonanymi przez prof. Z. Kabzę z WSI w Opolu i prof. R. Kocha z Pwr., zdecydowała o ich przyjęciu i postawiła wniosek o powołanie kandydata na stanowisko profesora nadzwyczajnego w specjalności *Mechanika płynów* na Wydziale M-E Pwr. Wniosek Komisji poparli: prof. K. Jeżowiecka-Kabsch, prof. M. Mieczyski, prof. R. Koch. Rada Wydziału przyjęła wniosek w głosowaniu tajnym.

– Po zapoznaniu się z recenzjami dorobku dr.hab.inż. W. Rybaka wykonanymi przez prof. S. Słupka z AGH w Krakowie i prof. J. Stańdę z PWr zdecydowała o ich przyjęciu i postawiła wniosek o powołanie kandydata na stanowisko profesora nadzwyczajnego w specjalności *Spalanie i użytkowanie paliw* na Wydziale M-E Pwr. Prof. W. Kordylewski stwierdził, że zaangażowanie kandydata w pracy naukowej oraz Jego znaczące publikacje dają podstawę do pełnego poparcia wniosku. Rada Wydziału przyjęła wniosek w głosowaniu tajnym.

• Prodziekan, dr.inż. Z. Gnutek omówił stan liczbowy studentów wpisanych na poszczególne lata oraz wyniki zimowej sesji egzaminacyjnej.

• Prof. M. Werszko przedstawił stanowisko Komisji na temat wszczęcia przewodu habilitacyjnego dra inż. F. Siemieniaki. Komisja po zapoznaniu się z rozprawą habilitacyjną i dorobkiem kandydata wnioskuje o wszczęcie przewodu habilitacyjnego. Rada Wydziału przyjęła wniosek w głosowaniu jawnym.

M. Werszko przedstawił kandydatury recenzentów zewnętrznych rozprawy habilitacyjnej i dorobku naukowego dr.inż. F. Siemieniaki: dr.hab.inż. J. Kurki z Politechniki Warszawskiej i dr.hab.inż. S. Wieczorkowskiego z Politechniki Łódzkiej. Inicjatywę powołania recenzenta z własnego grona Komisja postanowiła przekazać dziekanowi Wydziału M-E. Zaproponował on kandydaturę prof. M. Werszki zwalniając go równocześnie z działalności w Komisji ds. przewodu habilitacyjnego dr.inż. F. Siemieniaki. Do w.w. Komisji zaproponował: prof. B. Chorowskiego (przewodniczący), prof. M. Teisseyre'a i dr. W. Rybaka. Rada Wydziału przyjęła proponowane zmiany w składzie Komisji jednomyślnie w głosowaniu jawnym. Następnie Rada przyjęła w głosowaniu tajnym recenzentów rozprawy habilitacyjnej i dorobku naukowego dr.inż. F. Siemieniaki.

Dziekan poinformował Radę Wydziału o odbytym spotkaniu z przedstawicielami Filii Pwr. w Wałbrzychu, w trakcie którego omawiano możliwości prowadzenia badań i szeroko rozumianych usług dla regionu wałbrzyskiego, związanych z działalnością Wydziału M-E. Prof. J. Stańda poprosił też Radę o przekazanie do dziekanatu informacji na temat podjętych specjalistycznych w związku z planowanym uruchomieniem studiów inżynierskich w Filii PWr. w Wałbrzychu.

NA WYDZIAŁACH

WYDZIAŁ INFORMATYKI I ZARZĄDZANIA

Posiedzenie RW z dnia 16.04.1996 r.

Dziekan, prof. J.Świątek poinformował o wynikach urnowego głosowania spraw osobowych z poprzedniej Rady Wydziału:

- nadano tytuł doktora nauk ekonomicznych mgr inż. L.Rekuć,

- przyznano nagrodę dziekana dla mgr inż. L.Rekuć,

- zatrudniono mgr G. Hołodnik–Janczurę na stanowisko starszego wykładowcy,

- zatrudniono mgr M.Galant–Pater na stanowisko wykładowcy,

- otwarto konkurs na stanowisko adiunkta w WZSI,

- otwarto konkurs na stanowisko asystenta w I–23 w Zakładzie Zastosowań Komputerowych w Zarządzaniu,

- rozliczono fundusz dydaktyczny.

Wydziałowa Komisja ds. przeprowadzenia konkursu na stanowisko profesora z zakresu polityki ekologicznej w składzie: prof. R.Lubniewski – przewodniczący oraz prof. prof. M.Bazewicz i C.Nosal – członkowie, rozpatrzyła kandydaturę prof. A.Delorme. Po zapoznaniu się z recenzjami prof. J.Goćkowskiego z UJ oraz prof. K.Pańkiewicza z UJ stwierdziła, że obydwie recenzje są jednoznacznie pozytywne, obydwaj recenzenci stwierdzają znaczne pomnożenie dorobku kandydata po ostatnim awansie oraz wnioskuje o zatrudnienie kandydata na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PWr. na czas nieokreślony. Komisja postawiła taki wniosek, który uzyskał poparcie Rady Wydziału.

- Prof. Z.Huzar, kierownik Wydziałowego Zakładu Informatyki, zwrócił się z prośbą o przedłużenie umowy o pracę mgr inż. D.Koniecznemu i mgr inż. T.Porzezińskiemu oraz zatrudnienie na 1/4 etatu od 1 kwietnia do 30 czerwca br. dwóch studentów – J.Wilczyńskiego, M.Zuberka, którzy w soboty i niedziele będą pełnić dyżury w laboratorium i udostępnią je ogółowi studentów. Wszystkie wnioski o zatrudnienie uzyskały poparcie.

- Dr S.Balicki, dyrektor Instytutu Nauk Ekonomiczno–Społecznych zgłosił wniosek o otwarcie konkursu na stanowisko profesora nadzwyczajnego w dyscyplinie *filozofia*, w specjalności *filozofia nauki*. Rada jednogłośnie poparła ten wniosek. Dokomisił ds. przeprowadzenia konkursu zaproponował: prof. prof. J.Goćkowskiego, C.Nosala, E.Ziobrę. Rada jednogłośnie zatwierdziła skład komisji.

- Dr J.Kroik zwrócił się z prośbą o otwarcie konkursu na stanowisko starszego wykładowcy z zakresu socjologii w Zakładzie Ergonomii i Socjologii Zarządzania Instytutu Organizacji i Zarządzania. Do Komisji zaproponował: prof. E.Ziobrę, dr Z.Szalbierza, dr J.Kroika. Rada jednogłośnie poparła wniosek oraz zatwierdziła skład komisji.

- Zaoпинiowano wnioski o odznaczenia państwowe: dla prof. A.Kudłaszyka, prof. J.Mercika, dr J.Kroika, mgr Z.Licznarskiej, prof. M. Kurzyńskiego, dr I.Borzemskiego, mgr E.Rychlikowskiego, Z.Jurisia, dr E.Hudymy. Rada poparła wszystkie kandydatury.

cd na str.11

Przed nimi znów Paryż !

Już po raz czwarty, od 1993 r., odbył się 11 maja br. na Politechnice Wrocławskiej finał trzyetapowych eliminacji do Międzynarodowych Mistrzostw Francji w Grach Matematycznych i Logicznych z udziałem 218 zawodników z całej Polski – uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych, studentów, szerokiej publiczności i profesjonalnych matematyków.

Organizatorami tej cieszącej się dużym zainteresowaniem imprezy matematycznej popularyzującej matematykę przyjemną (Francuzi nazywają ją *les mathematiques aimables*) są Centrum Metod Stochastycznych im. Hugona Steinhausa przy Pwr. i Oddział Wrocławski Polskiego Towarzystwa Matematycznego.

A oto lista tegorocznych laureatów, wśród których znalazło się 6 Wrocławian:

Kategoria	liczba zawodników	miasto
Kategoria CM (kl.III i IV S.P.)	18 zawodników	
1. Tomasz STANČZAK	SP nr 345 kl. IVb	Warszawa
2. Klaudia STADNICKA	SP „Talent” kl. IV	Łódź
3. Leszek JURKOWSKI	SP nr 8 kl. IV h	Police
Kategoria C1 (kl. V i IV SP)	46 zawodników	
1. Małgorzata BANYŚ	SP nr 37 kl. VIg	Wrocław
2. Krzysztof CHYLIŃSKI	SP nr 101 kl. Va	Łódź
3. Wojciech CZERWIŃSKI	SP nr 162 kl. Vd	Warszawa
Kategoria C2 (kl.VII i VIII SP)	44 zawodników	
1. Tomasz CZAJKA	SP nr 10 kl. VIIIb	Stalowa Wola
2. Łukasz LEW	SP nr 3 kl. VIII	Zielona Góra
3. Anna STYRCZ	SP nr 2 kl. VIIId	Kielce
Kategoria L1 (klasy licealne)	65 zawodników	
1. Michał JAKUBCZYK	IV LO kl. IVa	Kielce
2. Paweł KARCZ	IV LO kl. IVa	Kielce
3. Tomasz JANISZ	Gdańskie Lic. Auton. kl. IV	Gdańsk
Kategoria GP	15 zawodników	
1. Jacek GROSEL , inż. bud.		Wrocław
2. Katarzyna JANECKA – STYRCZ , chemik		Kielce
3. Józef GREGORCZYK, informatyk		Gliwice
Kategoria LP	19 zawodników	
1. Paweł TATARCZYK, student Ir. MISMaP		Uniw. Warszawski
2. Grzegorz WIĄCZKOWSKI, student Vr. informatyki		Polit. Wrocł.
3. Krzysztof LIGIENZA, student Vr. Eko – Inform.		Polit. Wrocł.
Kategoria HC	9 zawodników	
1. Rafał SROKA, student IVr. matem.		Uniw. Wrocł.
2. Zbigniew SKRZYPCZYK , naucz. matem.		LO Jawor
3. Andrzej WABIK, informatyk		Wrocław

Nagrody rzeczowe dla laureatów i finalistów ufundowali m.in. Urząd Miejski Wrocławia, Rektorzy Pwr. i UW (dla najlepszych finalistów – studentów tych uczelni), dziekanat WPPT, Dyrektor Instytutu Matematyki, DT Centrum, Cezas-bis, Hurtownia Artykułów Biurowych HASTA, a nagrody książkowe – redakcje wydawnictw: Wiedza Powszechna, Arkady, PWN, Ossolineum.

W składzie polskiej reprezentacji, która pojedzie na finał międzynarodowy jubileuszowych X Mistrzostw Francji do Paryża w dniach 30–31 sierpnia br. znajdzie się siódemka najlepszych laureatów – zdobywców I miejsca w każdej kategorii. Nie jest wykluczone, że Francuska Federacja Gier Matematycznych – organizator finału paryskiego – zgodzi się na powiększenie naszej reprezentacji do 12 osób, tak jak to miało już miejsce w latach ubiegłych.

Wydaje się, że tegoroczny, wyższy niż w latach 1994 i 1995, poziom laureatów wróży kolejny sukces naszej reprezentacji w Paryżu, gdzie nasi zawodnicy zdobyli już 3 złote medale, 1 srebrny i 2 brązowe oraz cenne nagrody rzeczowe i książkowe.

Dzięki pomocy finansowej Fundacji im. Stefana Batorego członkowie reprezentacji wezmą udział w dwutygodniowym obozie treningowym – letniej szkole matematycznej – w Bobowicku nad Odrą.

Ponieważ środki pieniężne zgromadzone przez Komitet Organizacyjny Konkursu Gier Matematycznych afiliowany przy Centrum Steinhausa nie wystarczają na pokrycie wszystkich wydatków związanych z wyjazdem naszej reprezentacji na prestiżowy finał paryski więc, podobnie jak w 1995 r., jej członkowie będą zmuszeni ponieść część kosztów, chyba że znajdą się sponsorzy, którzy dofinansują ten wyjazd (wpłaty można dokonać na rachunek bankowy Oddz. Wr. Polskiego Towarzystwa Matematycznego: PKO BP, IV O/Wrocław Nr 93549-413581-132).

Na zakończenie przytaczamy treść dwóch zadań z finału wrocławskiego:

1. Kasia ma trzy kartoniki kwadratowe, których pola są równe odpowiednio: 36 cm², 64 cm² i 100 cm². Układa je na stole tak, aby wszystkie trzy kartoniki miały punkt wspólny, ale żaden, nawet częściowo, nie przykrywał innego. Układając figury zauważyła, że w pewnym położeniu środki tych kwadratowych kartoników utworzyły trójkąt o najmniejszym polu.

Podaj, w cm^2 , pole tego trójkąta.

2. Dodajemy 96 liczb, z których każda napisana jest przy użyciu tylko cyfry 1.

$$\begin{array}{r}
 1 \\
 +11 \\
 +111 \\
 \dots\dots\dots \\
 + 111111111111\dots\dots\dots 11111111
 \end{array}$$

Ile razy cyfra 1 wystąpi w otrzymanej sumie?

Przewodniczący
Komitetu Organizacyjnego Konkursu
Dr Róścisław Rabczuk

NA WYDZIAŁACH

cd ze str.10

Komisja Wydziałowa w składzie: prof. Z.Huzar, dr Z.Szalbierz, dr M.Molasy przeanalizowała ostatnią wersję Regulaminu Wydziałowego Zakładu Informatyki i zaakceptowała go jako spójny ze statutem Uczelni i zgodny z Kodeksem Pracy. Sprawa Regulaminu wywołała ożywioną dyskusję, w toku której zaproponowano, aby dziekan zasięgnął opinii Komisji Senackiej i podjął decyzję o przyjęciu Regulaminu w porozumieniu z kierownikiem Zakładu.

Posiedzenie RW z dnia 30.04.1996 r.

Na wstępie dziekan, prof. J.Świątek powitał nowego członka Rady Wydziału – dr hab. M.Hopeja.

Przeprowadzono głosowania systemem urnowym w następujących sprawach osobowych:

- zatrudnienie w I-17 na 1/3 etatu dr L.Misiaszka,
- zatrudnienie w I-17 na 1/3 etatu dr J.Dębowego,
- zatrudnienie w I-23 na 1/3 etatu prof. L.Martana,
- zatrudnienie na umowę o pracę w Zakładzie Zastosowania Komputerów z Zarządaniu w I-23 mgr inż. P.Kociuby na czas od 1 lipca 1996 r. do 30 czerwca 1997 r. na stanowisku asystenta.

Wszystkie wnioski uzyskały poparcie Rady Wydziału.

Dr I.Dubielewicz, prodziekan, przedstawiła do zaopiniowania członkom Rady przedmioty do katalogu ogólnouczelnianego. Wykaz przedmiotów zgłoszonych przez Wydziałowy Zakład Informatyki oraz I-22 nie różni się od ubiegłorocznego, natomiast I-23 zaproponowało większość nowych przedmiotów. Dr J.Kroik stwierdził, że ze względu na finanse należy regulować ilość grup na poszczególne przedmioty ograniczając ilość studentów poprzez zapisy.

Zaopiniowano pozytywnie przedmioty z informatyki oraz przedmioty ogólnouczelniane o charakterze humanistyczno-menedżerskim.

Dr I.Dubielewicz, prodziekan, przedstawiła propozycje programów studiów:

- zaocznych inżynierskich na kierunku Zarządzanie i Marketing oraz Informatyka,
- uzupełniających magisterskich na kierunku Zarządzanie i Marketing oraz program dla specjalności Zarządzanie Finansami.

Utworzono w I-23 Zakład Zarządzania Jakością, a na kierownika powołano dr J.Zymonika.

Prof. J.Mercik poinformował, że w ogłoszeniu PWr. dotyczącym naboru na I rok studiów (Gazeta Wyborcza z dnia 26 kwietnia 1996 r.) podana została informacja o naborze na studia magisterskie i inżynierskie na Wydziale Mechanicznym na kierunku Zarządzanie i Marketing. Dziekan prof. J.Świątek zaproponował powołanie komisji w składzie: prof. prof. S.Chanas, Z.Huzar, J.Mercik, która zredagowałaby uchwałę Rady dotyczącą tej sprawy. Uchwała została przedstawiona członkom Rady do zaopiniowania przez głosowanie kurendą. □

Szanowni Państwo

Z satysfakcją pragniemy poinformować,
ze dnia 20 maja 1996 r. nastąpiło otwarcie

CENTRUM STOMATOLOGICZNEGO „POLIDENT”

zlokalizowanego
w dawnej przychodni Politechniki Wrocławskiej
przy.pl. Grunwaldzkim 15
(tel. 22-58-55).

Po całkowitej modernizacji i przebudowie, w ciepłym i nowoczesnym wnętrzu, znajdują się trzy gabinety stomatologiczne w pełni wyposażone w nowoczesny sprzęt.

Pragniemy ofiarować Państwu pełną opiekę stomatologiczną począwszy od stomatologii zachowawczej poprzez specjalistyczne leczenie paradentoz, laseroterapię, chirurgię stomatologiczną, stomatologię dziecięcą, a skończywszy na najnowocześniejszej protetyce. Dodatkowo dysponujemy bardzo nowoczesnym aparatem rentgenowskim, co bardzo ułatwia postawienie szybkiej i celnej diagnozy.

Jako doświadczeni lekarze specjaliści o wieloletnim stażu pracy w Klinikach Akademii Medycznej chcemy polecić Państwu swe usługi będąc do dyspozycji

od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00 – 20.00,
a w soboty 8.00 – 14.00.

Jednocześnie pragniemy poinformować, że w naszej przychodni znajduje się również gabinet ginekologiczno – położniczy prowadzony przez specjalistów ginekologii i położnictwa.

Zgodnie z umową zawartą z władzami Politechniki oferujemy jej pracownikom 20% ulgę w usługach, a członkom ich najbliższych rodzin i studentom wszystkich wrocławskich uczelni ulgę 10%.

Oczekujemy, że rozpoczynając pracę zdobędziemy Państwa zaufanie i staniemy się Państwa przychodnią.

Serdecznie zapraszamy do korzystania z naszych usług.

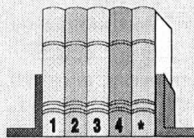
Z poważaniem

POLIDENT
dr n. med. Jacek Potoczek i Ignacy Sender

KSIĄŻKI, które polecamy ...

John Lenihan

Czego nie uczą w szkole, czyli o nauce inaczej

Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej
Wrocław 1996

cena 9,50 zł

„Nauka rzadko oddziałuje na wyobraźnię szerokich mas w takim stopniu jak sport, polityka, literatura czy teatr. Przyczynia się do tego na pewno fakt, że uczeni boją się mediów i opierają się pomysłom, by z nauki uczynić sensację lub ją trywializować. Dlatego wielu z nich zupełnie ignoruje media. Trzeba tu przyznać, że niemożliwością jest wygranę z massmediami, dobrze

więc byłoby czasem z nimi współżyć.” – napisał autor tej książki. Podjął on próbę pokazania badań naukowych w formie esejów, z których część drukował w *The Glasgow Herald*. Kilka z nich dotyczy niezwykłych właściwości materii, inne – tajemnic kosmosu. Nie brak oczywiście anegdot o sławnych ludziach. Są tu też przedstawione związki między nauką a poezją. Książka została zilustrowana przez Johna Fleminga. „Te dowcipne i gustowne obrazki nie są zwykłą okrasą tekstu; często trafiają w sedno sprawy i lepiej oddają doniosłą ideę niż czyni to tekst” – stwierdza w przedmowie autor. Pozycja nadaje się świetnie na prezent, także ze względu na przystępną cenę. □

Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej

poleca następujące nowości,

które ukazały się nakładem naszego wydawnictwa

1. B. i E. Gomółkowie, Ćwiczenia laboratoryjne z chemii wody, 1996, s. 170, zł 9,00
2. Zarządzanie zasobami ludzkimi. Zagadnienia wybrane (pod red. T. Stalewskiego i E. Ziobry), 1996, s. 180, zł 9,00
3. Jacak L., Krótki wykład z fizyki ogólnej (wyd. III), 1996, s. 124, zł 8,00
4. Kudłaszyk A., Małkiewicz A., Nieć M., Ruch ludowy – państwo – demokracja, w stulecie ruchu ludowego, 1996, s. 83, zł 5,00
5. Kaczmarek R., Kompozyty włókniste otrzymywane przez natryskiwanie plazmowe, 1996, s. 96, zł 6,00
6. Szaro L., Efekt fotowoltaiczny i połowy na powierzchni półprzewodnika, 1996, s. 137, zł 6,00
7. Szepietowski S. W., Metoda oceny zapotrzebowania energetycznego mechanizmu urabiania wielonaczyniowych koparek kołowych, 1996, s. 119, zł 7,00
8. Jarmakowicz J., Wielowarstwowe katalizatory utleniania amoniaku ze stopami palladów drugiej warstwie, 1996, s. 89, zł 5,00
9. Szechiński M., Deformacje zginanych elementów żebrowych obciążonych długotrwanie, 1996, s. 298, zł 14,00
10. Miller S., Teoria maszyn i mechanizmów. Analiza układów kinematycznych, 1996, s. 245, zł 10,00
11. Grajner J., Podstawy teoretyczno-doświadczalne projektowania zawiesznień pneumatycznych, 1996, s. 178, zł 9,50
12. Diagnostyka samochodowa – bezpieczeństwo, (Seria: Navigator 3, praca zbior. pod red. L.A. Strickera), 1996, s. 78, zł 9,00
13. Diagnostyki współczesnych silników spalinowych, (Seria: Navigator 4, praca zbior. pod red. C. Kolanka), 1996, s. 78, zł 9,00
14. Koch T., Prognozowanie redundantnych robotów przemysłowych, 1996, s. 140, zł 8,00
15. PROMOTOR. Komputerowe wspomaganie badań silników spalinowych, (red. Z.J. Sroka), 1996, s. 101, zł 7,50
16. Józefczyk J., Szeregowanie zadań w kompleksie operacji z uwzględnieniem ruchu realizatorów, 1996, s. 129, zł 6,50
17. Małachowicz E., Wilno. Dzieje, architektura, cmentarze, 1996, s. 400, zł 48,00
18. Wawrzyniak W., Sacrum w architekturze. Paradygmaty Kościoła św. Ducha i zboru zielonoświątkowego we Wrocławiu, 1996, s. 260, zł 25,00
19. Lenihan J., Czego nie uczą w szkole, czyli o nauce inaczej, 1996, s. 276, zł 9,50

Wkrótce ukazą się:

1. Funkcje i metody wiedzy naukowej (pod red. T. Grabińskiej i M. Zabierowskiego), 1996
2. Podmiot i przedmiot. Seria: Cosmos-Logos (pod red. T. Grabińskiej i M. Zabierowskiego), 1996

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wrocławska

Wybrzeże Wyspiańskiego 27

50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka
Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 20 22 89
e-mail: przyzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWR

Nakład 1500 egz.

Pismo wsparte dotacją KBN